

ασε στην ψυχή του από κείνη την τρομερή νύχτα... Και όσο έ-
κείνος με κακομεταχειριζότανε, τόσο πιο πολύ τον αγαπούσα... Και
άν ο γυιός μου ήταν κακός και μοχθηρός, εγώ πάλι έφταγα γι'
αυτό... Και ο κόσμος, που δεν ήξερε το έγκλημά μου, δεν μπορού-
σε να καταλάβη γιατί αγαπούσα τόσο πολύ τον άναξιο γυιό μου,
γιατί έφταγα ξύλο από αυτόν χωρίς να παραπονειθώ ποτέ...

«Και τώρα που μάθατε το μυστικό μου, καταλαβαίνετε γιατί έ-
πιμένα τόσο ν' άθωοθής ο γυιός μου... Δεν φταίει αυτός αν ζόν-
ταφε σήμερα να με σκοτώσει... Μιά σκοτεινή δύναμη τον έκανε να
σηκώσει το χέρι του πάνω μου... Υποσχεθήτε μου λοιπόν ότι θα
πάτε να βρήτε τους δικαστές για να τους πείτε όλα όσα άκούσατε
από το στόμα μου... Πρέπει να μου δώσετε αυτήν την υπόσχεση για
να μπορέσω να πεθάνω ειρηνικότερα...»

—Τι είναι αυτά που λέτε!...
—Ναι, θα πεθάνω... Τό καταλαβαίνω... Δεν θα μπορέσω να
βαστάσω σ' αυτή τη συγκίνηση... Μου δίνετε το λόγο σας ότι θα
προσαλλάξομαι να σώσετε το γυιό μου;

—Ναι! φρόνιμα για να παραγορήσω τη δυστυχισμένη τη γυ-
ναίκα.

—Σας εύχαριστώ, σας εύχαριστώ μ' όλη μου την καρδιά...

Στις έντεκα ακριβώς πεθάνε η δυστυχ η μητέρα. Και κανείς δεν
μπορεί να μου βγάλει από το γυιό την ίδια, ότι πέθανε επειδή τ ο
θ έ λ η σ ε, επειδή της ήταν αδύνατο να ζήσει ύστερ' από τον τε-
λευταίο πόνο που δοκίμασε...

Έγώ μονάχα ξέχω το μυστικό της... Μα δεν ξέρω
τι πρέπει να κάνω... Να το γανερώσω στους δικα-
στές; Ποιός όμως θα πιστέψη ότι ο γυιός αυτός
φράνξε τόσο σκληρός στη μητέρα του, επειδή έκανε
αγκώσιμα κάποτε να τον πνίξη; Ποιός θα πιστέψη
ότι είναι δυνατόν να θυμάται ένα μορφή μιας μέρας;
'Αλλ' είναι αυτό αληθές; Εάν ο χαρακτήρ του άν-
θρώπου μορφώνεται πραγματικά από τα πρώτα θανά-
σιθήματα που θα δοκιμάσει όταν άνοίξει τα μάτα
του στο φως της μέρας;...

Ποιός θα μπορεί να δώσει μια απάντηση σ' αυτό
τό ερώτημα;

Ποιός μπορεί ν' άποκριθί καταγορηματικά ότι ο
μυροκόπος αυτός δεν ήταν κακογός, αλλά ένα θύ-
μα της συγχεμίας παραφροσύνης της μητέρας του;

Ποιός, Θεέ μου, ποιός;...
ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΣΝΙΤΣΕΛ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Ο ύ π ά λ λ η λ ο ς.—Έπερασε, κ. προσιτάμενε,
ένας χρόνος από τότε που με προσλάβατε στην έπι-
στολεία σας. Θα σας παρακαλέσω, λοιπόν, να μου άφ-
ξήσετε το μισθό από τον άλλο μήνα—άπως μου έπο-
σχεθήκατε άλλωστε.

Ο π ρ ο ι σ τ ά μ ε ν ο ς.—Θιμάμα καλά, φίλε
μου, ότι σας ύποσχεθήκα αϊθήρη, σέ περίπτωση που
δεν θα μου δάνατε άφορητή διαφοράς.

Ο ύ π ά λ λ η λ ο ς.—Κα σέ τι σάς διαφερόσθη, παρα-
καλώ;

Ο π ρ ο ι σ τ ά μ ε ν ο ς.—'Αμ, άφού, μου ζητάς αϊθήρη!

***

Μεταξύ φιλενάδων ;
—Γιατί γράφεις επ ρ ο σ ο π ι κ η έ πάνω στο γράμμα που
στέλνετε στον κ. Χ;
—Γιατί θέλω... να τό άνοίξη ή γυναίκα του!

***

Μεταξύ φίλων ;
—Κωστή, έχω άνάγκη από λίγα λεττά ;
—Πάλι καλά, άγαπητέ μου! Γιατί εγώ έχω άνάγκη από πολλά
λεττά!

***

Στό σχολείο ;
Ο δάσκαλος παραδίδει 'Ισρία 'Ιστορία,
—Παιέ, ποιός έκαμε τό Σέρμαν ;
—Δέν τό έκαμα εγώ, δάσκαλε !
Ο δάσκαλος ώφρημένός ;
—Δέν τό έκαμας εσύ ;...
Και ο Παύλος έπρωμος ;
—'Ε... έγώ... εγώ τό έ... έκαμα αλλά δέν θα τό ξανακάνω,
δάσκαλε !...

***

Στό δρόμο ;
—Δέν μου λές : πώς μπορώ να πάω συντομότερα στό Πολιτικό
Νοσοκομείο ;
—Στάσου να σέ παρή-
ση ένα τράμ και τότε, να-
σαι βέβαιος, ότι θα πάς με
αυτόκινητρο !

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΟΝ ΑΛΙΟ ΚΟΣΜΟ

ΤΑ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

Ένα διαμάντι στο ξεπούλημα. Χέπ, ο μοιραίος και γρου-
σούης. Η ίσπερια του. Πώς σκέρπισε γύρω του τη συμφορά
και τον έλεθε. Αυτοκτονίες, φόνει, δυστυχήματα. Πώς την
επάε ο Σουλταν Χακίτ. Η μεσαιωνική μαγεία. Ένας έ-
ξορισμός των καταραμένων διαμαντιών.

Η Αμερικανική έφημερίδες γράφουν, ότι η κυρία Έβελιν Μάκ
Λίν, η τελευταία κάτοχος του περίφημου διαμαντιού Χάπ, άποφά-
σισε να πουλήσει τό πολύτιμο αυτό κόσμημα διαδόσει πενήντα χι-
λιάδες δολάρια δηλαδή τριάντα έξι περίπου εκατομμύρια σημερι-
νών δραχμών.

Ότόσο, είνε ζήτημα αν ή κυρία Μάκ Λίν θα μπορέση να βοη-
θή άγοραστή. Γιατί τό διαμάντι Χάπ είνε περίφημο όχι μόνο για τη
έκταση και τό μέγεθος του, μα και για τη γροσσουμά που φέρει
στούς κατόχους του. Τό διαμάντι αυτό άνηκε άλλια στο Ζάκ Κω-
λώ, ένα χρηματισστή των Παρισίων, ο οποίος αυτοκτόνησε μια
μέρα, άφού χρεώθηκε. Αργότερα ο Χάπ περιήλθε στην κατοχή
του πρίγκιπος Καντόβσκι, ο οποίος τό χάρισε σέ μια καλλιτέχνα.
Πήλν παράσει όμως πολύς καιρός, ο πρίγκιπν μαζάωσε την καλ-
λιτέχνα, επειδή έμαθε ότι τον άπατούσε μ' ένα
φίλο του. Μα και ο ίδιος δεν είχε καλύτερη τύχη.
Μια μέρα διώ Ρώσος τρομοκράτης τον σκοτώσαν
με τον ίδιο τρόπο που είχε ξεκάνει και αυτός τη
φύλη του.

Ο Σουλταν Χακίτ, ο κόκκινος σουλτάνος, ο ό-
ποιός είχε μια έξαιρετη συλλογή από πολύτιμους
άθους και σπάνια κοσμηματα, άγοράσε τότε τό
Χάπ και τον χάρισε σέ μια εινουσιμένη του, την
όποια σκοτώσε μια νύχτα, με την άλλη ύποψη ότι
συνωμοτούσε με τους έχθρους του εναντίον του.
'Υστερ' από λίγο καιρό τον έφρασε και αυτόν μια
μεγάλη συμφορά, ή μεγαλειότερη συμφορά που μπο-
ρεί να πάθη ένας εστειμένος: έλασε τό θρόνο του.
Και τό τραγικό διαμάντι εξετέθη και πάλι σέ
πλειστηριασμό.

Τό άγοράσε τότε μια Αμερικανική καλλιτέχνης, ή
όποια όμως πρελλάθηκε ύστερ' από μερικούς μήνες,
όταν είδε να της φέρουν τό πτώμα του σκίζήνου
της, τριτημένο από σφαίρες άγνώστων...

Αργότερα, ιδιοκτήτης του Χάπ έγινε ο Έδου-
άρδος Μάκ Λίν, διεθνούς της έφημερίδος «Τα-
χυδρομός της Ούάσιγκτων». Τό διαμάντι αυτό ο
Λίν τό χάρισε στη γυναίκα του... για να τη χω-
ρική σέ λίγο, άφού πιο μορσά ο γυιός του σκο-
τώθηκε σ' ένα αυτοκινητιστικό δυστύχημα. Κατό-
πιν όλων αυτών των συμφορών, ή κυρία Έβελιν
Μάκ Λίν άποφάσισε τελευταίος να πουλήση τό
καταραμένο διαμάντι. Μα ή δραματική ιστορία του
Χάπ είνε γνωστή σ' όλο τον κόσμο... Ποιός λοι-
πόν θα είνε έκαινος που θα άποφασίση, άγοράζοντας τό Χάπ, να
τά βάλη με τη Μοίρα;

***

Οι άπογορηστές όσοι δηλαδή καταγίνονται με τη μελέτη των
μυστηριωδών προβλημάτων του κόσμου, πιστεύουν ότι τό διαμάντι
Χάπ θ' άνηκε πρώτα σ' ένα άθροστο έξαιρετικά κακότυχο, ο ό-
ποιός μετέδωσε στον πολύτιμο λίθο την κακοτυχία του. Και από
τότε ο Χάπ σφαίριζε παντού τον έλεθε και τη συμφορά.

Είνε τώρα δυνατόν να έξορισθούν ή κακές ιδιότητες του δια-
μαντιού αυτού;

Μερικά μεσαιωνικά βιβλία περί μαγείας μάς δίνουν ώρισμένες
συναγές έξορισματος των καταραμένων διαμαντιών, τόσο περί-
οργες όμως και έξωφρενικές, ώστε προκαλούν τά γέλια του ση-
μερινού ανθρώπου. Όπως και αν έχει τό πράγμα δέν απορούμε
ν' άντισταθούμε στον πειρασμό να σας παραδύσουμε μια από αυτές
της συνταγές. Ίδού :

«Βγαίνετε μια Παρασκευή νύχτα σ' ένα βουνό, χαράξετε πο
χώρα ένα μεγάλο κύκλο μ' ένα κλαδί θένος και βάξετε τό δια-
μάντι στο κέντρο ακριβώς αήτου του κύκλου. 'Υστερα, ψιθυρίζε-
τε τρεις φορές τό όνομα του Σατανά, άφού προηγουμένως έδαλε-
τε στο στόμα σας ένα μικρό βότανο και καθάσατε σέ μια γυ-
ναίκα, περιμέμοντος ν' άκουσθί τό πρώτο λάλημα του πετεινού. 'Αγ
καποθώσατε κατόπιν να πιάσετε αήτόν τόν πετεινό, να τον σφά-
ξετε και να ράνετε με τό ζεστό άκόμα αίμα του τό διαμάντι, ο
καταραμένος λίθος θα χάση την κακή έπιρροή του και θα ξανα-
ρίνη άγρός και ακίνδυνος !...»

Αυτά λένε τά μαγικά
βιβλία του μεσαιώνος. Τά
πιστεύετε; 'Εμείς πάντως
όχι.

